

รายงานการประชุมคณะกรรมการสภาวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

ครั้งที่ ๓/๒๕๖๙

เมื่อวันจันทร์ที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๙

ณ ห้องประชุมศรีราชภัฏ ชั้น ๒ อาคารศรีราชภัฏ วิทยาลัยน่าน จังหวัดน่าน

ผู้มาประชุม

๑. รองศาสตราจารย์สุภาวีย์	สัตยาภรณ์	ประธานกรรมการ
๒. ศาสตราจารย์นรินทร์	เพชรโรจน์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๓. ศาสตราจารย์คงศักดิ์	ศรีแก้ว	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๔. รองศาสตราจารย์บุญทวารณ	วิงวอน	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๕. รองศาสตราจารย์ดิเรก	ธีระภูธร	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๖. รองศาสตราจารย์นิรัช	สุดสังข์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๗. รองศาสตราจารย์ศุภลักษณ์	ใจเรือง	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๘. รองศาสตราจารย์อรุณ	ขยันหา	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๙. นายเกษม	ตั้งเกษมสำราญ	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๑๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิสุทธิ	สุขบำรุง	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๑๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ตรงกมล	สนามเขต	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๑๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิทักษ์	คล้ายชม	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๑๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุภาภรณ์	หนูเมือง	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๑๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พลกฤต	รักจุล	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๑๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปริญญา	ไกรวุดินันท์	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๑๖. นางจันทร์จิรา	ยานะชัย	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๑๗. นายปริญญา	บัญญัติ	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๑๘. รองศาสตราจารย์อิสระ	อินจันทร์	กรรมการและเลขานุการ

ผู้ไม่มาประชุม

- ไม่มี -

ผู้เข้าร่วมประชุม

๑. ว่าที่ ร.ต. ชัยวัฒน์	กิตติ	รก.ในตำแหน่งผู้อำนวยการกองบริการ การศึกษา	ผู้ช่วยเลขานุการ
๒. น.ส. ภมรมาศ	เรือนทอง	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป	ผู้ช่วยเลขานุการ
๒. น.ส. พิณภัคธิมา	ใจเงิน	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป	ผู้ช่วยเลขานุการ
๓. น.ส. อภิขัญญา	อินทร์หม่อม	นักวิชาการคอมพิวเตอร์	ผู้ช่วยเลขานุการ
๔. น.ส. นลินี	เมืองจันทร์	ผู้ปฏิบัติงานบริหาร	ผู้ช่วยเลขานุการ
๕. น.ส. พิมพิชญา	นัมรองนาม	นักจัดการงานทั่วไป	
๖. นางพนารัตน์	หาญสมบัติ	นักวิชาการศึกษา กองบริการการศึกษา	
๗. ผศ. จุฬาลักษณ์	มหาวัน	รองคณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	
๘. นายมณฑล	ศรีสุข	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ศศ.บ. การจัดการ การท่องเที่ยว	ผู้แถลงวาระ ๔.๑

๙. น.ส.เกวลี	รังษีสฤทธาภรณ์	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ศศ.บ. การจัดการสารสนเทศ	ผู้แถลงวาระ ๔.๒
๑๐. นายณัฐวุฒิ	ชนโพธิ์น้อย	ประธานหลักสูตร ศล.บ.ทัศนศิลป์	ผู้แถลงวาระ ๔.๓
๑๑. ผศ.โสภณ	วิริยะรัตนกุล	ประธานหลักสูตร วท.บ.วิทยาการคอมพิวเตอร์	ผู้แถลงวาระ ๔.๔
๑๒. น.ส.โอปอล์	รังสิมันต์ชาติ	ประธานหลักสูตร ศศ.บ.การท่องเที่ยวและการโรงแรม	
๑๓. น.ส.รัชชีวรรณ	วรรณกุลดิษฐ์	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ศศ.บ.การจัดการสารสนเทศ	
๑๔. นายจาดุรินทร์	จิรียรรัตนกุล	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ศล.บ. ทัศนศิลป์	
๑๕. น.ส.ขวัญชนก	วิริยศ	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ศล.บ. ทัศนศิลป์	
๑๖. นายศุภณัฐ	ชะเมาะชาติ	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ศล.บ. ทัศนศิลป์	
๑๗. นายวีระพงษ์	เครือบคนโท	นักวิชาการศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	
๑๘. น.ส.กัลยรัตน์	หลวงมั่ง	นักวิชาการศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	
๑๙. นายอนุชา	เรืองศิริวัฒนกุล	ประธานหลักสูตร วท.บ.วิทยาการคอมพิวเตอร์	
๒๐. นายกฤษณ์	ชัยวัฒน์คุปต์	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร วท.บ.วิทยาการคอมพิวเตอร์	
๒๑. นายสุรพล	ชุ่มกลิ่น	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร วท.บ.วิทยาการคอมพิวเตอร์	
๒๒. น.ส.โสภิญญา	นันทา	นักวิชาการศึกษา คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	
๒๓. นางอิสรา	นาคทั้ง	นักวิชาการศึกษา คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	
๒๔. รศ.เจษฎา	มิ่งฉาย	รองอธิการบดี เลขาธิการ ก.พ.ว.	
๒๕. นายเกรียงไกร	หาญสมบัติ	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป งานกำหนดตำแหน่งฯ	

เริ่มประชุม เวลา ๑๓.๐๐ น.

รองศาสตราจารย์อิสระ อินจันทร์ กรรมการและเลขานุการสภาวิชาการ ได้สำรวจผู้มาประชุม ซึ่งมีคณะกรรมการสภาวิชาการที่เข้าประชุมอยู่ในห้องประชุมเดียวกัน จำนวน ๑๔ ท่าน ดังนี้

๑. รศ.สุภาวดี	สัตยาภรณ์	ประธานกรรมการ
๒. นายเกษม	ตั้งเกษมสำราญ	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๓. ศาสตราจารย์นรินทร์	เพชรโรจน์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๔. รองศาสตราจารย์บุญพาวรรณ	วิงวอน	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๕. รองศาสตราจารย์นิรัช	สุดสังข์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๖. รองศาสตราจารย์ศุภลักษณ์	ใจเรือง	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิทักษ์	คล้ายชม	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุภาภรณ์	หนูเมือง	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พลกฤต	รักจุล	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๑๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ตรงกมล	สนามเขต	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๑๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปริญญา	ไกรวฒินันท์	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๑๒. นายปริญญา	บัญญัติ	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๑๓. นางจันทร์จิรา	ยานะชัย	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๑๔. รองศาสตราจารย์อิสระ	อินจันทร์	กรรมการและเลขานุการ

และมีคณะกรรมการสภาวิชาการที่เข้าประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (โปรแกรม Zoom) จำนวน ๔ ท่าน ซึ่งได้ให้แสดงตนในการเข้าร่วมประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ก่อนเริ่มการประชุม เพื่อให้เป็นไปตาม มาตรา ๙(๑) แห่งพระราชกำหนดว่าด้วย การประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๓ เรียบร้อยแล้ว ดังนี้

๑. ศาสตราจารย์คงศักดิ์	ศรีแก้ว	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๒. รองศาสตราจารย์ดิเรก	ธีระภูธร	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๓. รองศาสตราจารย์อรุณ	ขยันหา	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิสุทธิ	สุขบำรุง	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ

เมื่อพิจารณาว่าครบองค์ประชุมแล้ว รองศาสตราจารย์อิสระ อินจันทร์ กรรมการและเลขานุการ สภาวิชาการ จึงเรียนเชิญรองศาสตราจารย์สุภาวิณี สัตยาภรณ์ ประธานกรรมการสภาวิชาการ กล่าวเปิดการประชุมและดำเนินการประชุมตามวาระต่าง ๆ ดังนี้

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องแจ้งเพื่อทราบ

วาระที่ ๑.๑ เรื่องที่ประธานแจ้งเพื่อทราบ
- ไม่มี -

วาระที่ ๑.๒ เรื่องที่เลขานุการแจ้งเพื่อทราบ
- ไม่มี -

ระเบียบวาระที่ ๒ การรับรองรายงานการประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๖๙

- (ให้นำเสนอเพื่อรับรองรายงานฯ ในการประชุมคณะกรรมการสภาวิชาการครั้งที่ ๔/๒๕๖๙) -

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องสืบเนื่องจากการประชุมคณะกรรมการสภาวิชาการ ครั้งที่ ๒/๒๕๖๙

วาระที่ ๓.๑ การคำนวณจุดคุ้มทุนในการเปิดสอนนักศึกษาภาคพิเศษ ระดับปริญญาตรี

สืบเนื่องจากการประชุมสภาวิชาการ ครั้งที่ ๒/๒๕๖๙ เมื่อวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๙ ได้มีการเสนอแผนรับนักศึกษาภาคพิเศษ (กศ.บป.) ปีการศึกษา ๒๕๖๙ ของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม คณะวิทยาการจัดการ และคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ซึ่งที่ประชุมได้มีข้อเสนอแนะให้มีการกำหนดจุดคุ้มทุนในการรับนักศึกษาด้วยนั้น

ในการนี้ ได้ดำเนินการคำนวณค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เพื่อหาจุดคุ้มทุนในการดำเนินการเปิดสอนนักศึกษาภาคพิเศษ (กศ.บป.) ต่อกลุ่มเรียบร้อยแล้ว โดยอ้างอิงตามอัตราที่กำหนดไว้ในประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ เรื่อง การจ่ายค่าตอบแทนการดำเนินการจัดการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๘ สรุปดังนี้

๑) ค่าใช้จ่ายในการจัดการเรียนการสอน

ที่	รายการ	อัตรา	ปริมาณ/ระยะเวลา	วิธีคำนวณ	รวม (บาท)
๑	ค่าจัดการสอน	๒๐๐ บาท/หน่วยกิต	๑๕ นก. X ๑๕ สัปดาห์	๑๕ X ๒๐๐ X ๑๕	๔๕,๐๐๐.๐๐
๒	ค่าจ้างเจ้าหน้าที่	๓๐๐ บาท/วัน	๒ วัน/สัปดาห์ X ๑๕ สัปดาห์ จำนวน ๒ คน	๓๐๐ X ๒ X ๑๕ X ๒	๑๘,๐๐๐.๐๐
๓	ค่าบริหาร	๗๐๐ บาท/วัน	๒ วัน/สัปดาห์ X ๑๕ สัปดาห์	๗๐๐ X ๒ X ๑๕	๒๑,๐๐๐.๐๐
ต้นทุนรวมทั้งหมด					๘๔,๐๐๐.๐๐

๒) ค่าไฟฟ้าเครื่องปรับอากาศ ขนาด ๓๐,๐๐๐ BTU

-ขนาดเครื่องปรับอากาศ ๓๐,๐๐๐ BTU = ๓ kW

-เวลาใช้งาน ๑๐ ชั่วโมง/วัน, จำนวน ๕ วัน/สัปดาห์, รวม ๑๕ สัปดาห์

-ค่าไฟฟ้า ๖.๙ บาท/หน่วย

รายการ	จำนวน
ชั่วโมงการใช้งานรวม	๗๕๐ ชั่วโมง
กำลังไฟ	๓ kW
พลังงานที่ใช้	๒,๒๕๐ หน่วย
ค่าไฟต่อหน่วย	๖.๙๐ บาท
ค่าไฟฟ้าเครื่องปรับอากาศ ๑ เครื่อง/๑๕ สัปดาห์	๑๕,๕๒๕ บาท

สรุป ค่าไฟฟ้าเครื่องปรับอากาศ ขนาด ๓๐,๐๐๐ BTU ๑ เครื่อง/๑๕ สัปดาห์ = ๑๕,๕๒๕ บาท

๓) สรุปการคำนวณจุดคุ้มทุน

- ค่าใช้จ่ายในการจัดการเรียนการสอน = ๘๔,๐๐๐.๐๐ บาท

- ค่าไฟฟ้าระหว่างใช้งาน = ๑๕,๕๒๕.๐๐ บาท

รวม ๙๙,๕๒๕.๐๐ บาท

- ค่าธรรมเนียมการศึกษาของนักศึกษาต่อภาคเรียน ประมาณคนละ ๙,๐๐๐ บาท

จำนวนนักศึกษาที่เป็นจุดคุ้มทุน = $๙๙,๕๒๕/๙,๐๐๐$

= ๑๑.๐๖ คน หรือประมาณ ๑๒ คนขึ้นไป

จึงนำเสนอคณะกรรมการสภาวิชาการเพื่อพิจารณา

ข้อสังเกตและข้อคิดเห็น

๑) จากการคำนวณ จุดคุ้มทุนคือ ๑๒ คน กรณีหลักสูตรของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมที่มีผู้สนใจสมัครเรียน จำนวน ๑๐ คน ก็ยังไม่คุ้มทุน และเห็นว่าควรจะต้องมีผู้เรียนอย่างน้อย ๑๕ คนขึ้นไป จึงจะเหมาะสม

๒) กรณีหลักสูตร ทล.บ. เทคโนโลยีสำรวจและเทคโนโลยีสารสนเทศ หากรับนักศึกษาได้ ๑๒ คน และมีการเปิดสอนแบบออนไลน์ กรณีต้องมีการใช้ห้องปฏิบัติการ อาจจะต้องทำแผนประกอบด้วยว่าจะต้องเรียนออนไลน์กี่ครั้ง และเรียนปฏิบัติแบบออนไซต์กี่ครั้ง

๓) ปกติการเรียนการสอนแบบ Hybrid ของมหาวิทยาลัย จะกำหนดให้เรียนออนไลน์และออนไซต์ ในสัดส่วน ๕๐:๕๐ โดยในส่วนของออนไซต์จะมี ๒ รูปแบบ คือ จัดเรียนออนไซต์ในพื้นที่จัดการศึกษาของมหาวิทยาลัย และจัดเรียนออนไซต์ในพื้นที่ของนักศึกษา ซึ่งคณะ/หลักสูตรจะต้องมีการวิเคราะห์ข้อมูลทั้ง ๒ รูปแบบแบบประกอบข้อมูลที่จะนำเสนอด้วย เนื่องจากค่าใช้จ่ายจะต่างกัน

๔) ให้คณะและหลักสูตรที่จะเสนอแผนรับนักศึกษาภาคพิเศษนำสูตรคำนวณจุดคุ้มทุนในการเปิดสอนนักศึกษาภาคพิเศษ ไปแสดงไว้ในแบบฟอร์มเสนอแผนรับนักศึกษาด้วย

มติที่ประชุม ๑. เห็นชอบ การคำนวณจำนวนนักศึกษาที่เป็นจุดคุ้มทุนในการเปิดสอนนักศึกษาภาคพิเศษ

(กศ.บป.) โดยกำหนดให้ต้องมีจำนวนผู้เรียนอย่างน้อย ๑๕ คนขึ้นไป

๒. แจ้งทั้ง ๓ คณะประสานหลักสูตรที่จะเสนอแผนรับนักศึกษาภาคพิเศษ (กศ.บป.) ให้แนบข้อมูลการคำนวณจุดคุ้มทุน พร้อมข้อมูลวิเคราะห์รูปแบบการจัดการเรียนการสอนตามข้อเสนอแนะเพื่อประกอบการพิจารณาเพิ่มเติม และนำเสนอที่ประชุมสภาวิชาการพิจารณาในการประชุมครั้งต่อไปอีกครั้ง

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องนำเสนอคณะกรรมการสภาวิชาการเพื่อพิจารณา

วาระที่ ๔.๑ การพิจารณาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยว (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๙)

เนื่องด้วยคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ได้ดำเนินการพัฒนาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยว (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๙) โดยผ่านที่ประชุม คณะกรรมการบริหารคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๖๘ เมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๘ และนำเข้าที่ประชุมคณะอนุกรรมการบริหารงานวิชาการ ครั้งที่ ๔/๒๕๖๙ เมื่อวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๙ และผ่านความเห็นชอบจากที่ประชุมคณะกรรมการบริหารงานวิชาการ ครั้งที่ ๒/๒๕๖๙ เมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๙ เรียบร้อยแล้ว

จึงเสนอคณะกรรมการสภาวิชาการเพื่อพิจารณา รายละเอียดตามเอกสารประกอบการประชุม

- (เอกสารประกอบอ้างอิง ๑. รายละเอียดหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยว (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๙)
๒. CLO หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยว (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๙)
๓. ไฟล์นำเสนอหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยว (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๙)
๔. สรุปข้อเสนอแนะจากที่ประชุมคณะกรรมการบริหารงานวิชาการ)

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

๑) ให้หลักสูตรสรุปสถานการณ์ปัจจุบันในการเก็บข้อมูลจาก Stakeholder ว่าเด็กปัจจุบันเป็นอย่างไร การจัดการเรียนการสอนมีการทับซ้อนหรือเหลื่อมล้ำกัน หรือมีคณะอื่นที่เปิดสอนสาขาใกล้เคียงกันหรือไม่ หากมีหลักสูตรที่คล้ายกันมากอาจจะร่วมมือกันทำ หรืออาจจะต้องสร้างอัตลักษณ์ของหลักสูตรให้โดดเด่นชัดเจนมากขึ้น รายวิชาจะต้องเพิ่มความทันสมัยและทันต่อการเปลี่ยนแปลงของระบบการท่องเที่ยว โดยให้มีการใช้คำที่ทันสมัยเพิ่มเข้าไปในชื่อวิชา และเนื้อหาวิชาเช่น การจัดการท่องเที่ยวดิจิทัลและแพลตฟอร์มอัจฉริยะ การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อธุรกิจท่องเที่ยว AI และนวัตกรรมในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวผ่านสื่อสังคมและอินฟลูเอนเซอร์ ฯลฯ และเข้ากับปรัชญาของหลักสูตร

๒) สรุปข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากที่ประชุมคณะกรรมการบริหารงานวิชาการมีประโยชน์ต่อการปรับปรุงหลักสูตร จึงควรนำเสนอด้วยว่ามีการตอบสนองกับข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการบริหารงานวิชาการแต่ละข้ออย่างไร เพื่อสภาวิชาการจะได้ให้ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมที่ครอบคลุมมากขึ้น และไม่ซ้ำซ้อนกัน

๓) หลักสูตรควรมีการทำเป็นตารางสรุปข้อเสนอแนะแต่ละข้อจากกรรมการบริหารงานวิชาการ โดยทำเป็นตาราง ๓ ช่อง วิเคราะห์ว่าแต่ละข้อว่ามีการปรับ หรือไม่ปรับอย่างไร ด้วยเหตุผลใด มีข้อจำกัด หรือเห็นว่ามี การดำเนินการที่ครบถ้วนแล้วอย่างไร

๔) หลักสูตรสอดคล้องกับ SDGs และ ESG ในส่วนของอุดมคติควรจะยืนยัน (Claim) ว่าหลักสูตรมีความโดดเด่นในด้านใด อาจจะเป็น Learning Based Tourism หรือ Creative Cultural หรือเป็น Digital Tourism Entrepreneurship หรือไม่ หากยังไม่ถึงอาจดูในเรื่องท้องถิ่น ความเป็นพื้นที่ถิ่น ภูมิปัญญา และในรายวิชาอาจจะเพิ่มเรื่อง Green Tourism ซึ่งกำลังเป็นกระแสในปัจจุบัน

๕) ปรัชญาของหลักสูตรเขียนดีแล้ว และมีคำว่า “ทักษะวิชาชีพ” ดังนั้น สมรรถนะของนักศึกษาเมื่อจบการศึกษาแล้วควรจะต้องสามารถออกแบบเส้นทาง หรือบริหารจัดการประสบการณ์ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ได้ เป็นนักจัดการการท่องเที่ยวได้ ต้องมีสมรรถนะชัดเจน จึงควรเขียน PLO ให้ชัดเจน

๖) หน้า ๗๔ คำอธิบายรายวิชา ๑๖๕๘๔๑๒๒ การเป็นผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว ในภาษาอังกฤษ มีคำว่า “and Startups” จึงควรเขียนคำอธิบายให้ครอบคลุมคำนี้ด้วย

๗) ในด้านทักษะ ควรเลือกใช้คำ Action Verb ที่เหมาะสม เช่น คำว่า “ปฏิบัติ” อาจปรับเป็น “สามารถแสดงขั้นตอน” หรือคำว่า “ตั้งเป้าหมาย” อาจปรับเป็น “มีทักษะในการสรุปข้อมูลด้วย AI” แทน ในข้อ ๔.๑ จึงควรระบุสมรรถนะของนักศึกษาที่จะสำเร็จการศึกษาให้ชัดเจนมากขึ้น

๘) จากการนำเสนอ เห็นว่ารูปแบบการท่องเที่ยวจะมีกลุ่มเป้าหมายที่มีวัตถุประสงค์ประสงค์ในการท่องเที่ยวแตกต่างกัน ในด้านประวัติศาสตร์อาจยังไม่ค่อยชัดเจน การท่องเที่ยวเชิงอาหารและเครื่องดื่ม เรื่องรายละเอียดของอาหารประจำถิ่น พืชผัก เครื่องดื่มประจำถิ่นที่เป็นอัตลักษณ์ของแต่ละจังหวัด ซึ่งเป็นรายละเอียดที่น่าสนใจ แต่จะมีอยู่ในฐานข้อมูลการท่องเที่ยวแต่ละลักษณะไว้ด้วยหรือไม่ หลักสูตรพูดถึงเรื่องการออกแบบการท่องเที่ยว เห็นว่าจะต้องมีฐานข้อมูลที่จัดเก็บไว้ให้นักศึกษาพอทราบได้ว่าการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจะมีในพื้นที่ใดบ้าง เรื่องการออกแบบการท่องเที่ยว ปัจจุบันมีผู้สูงอายุที่เกษียณอายุงานจำนวนมาก ต้องการจะเดินทางท่องเที่ยว อาจจะมีข้อเสนอในการท่องเที่ยวแต่ละแบบไว้ และเรื่องการแบ่งกลุ่มมาตรฐานของโรงแรม และมาตรฐานของอาหารของประเทศไทย จะมีการแบ่งเป็นกลุ่มไว้ด้วยหรือไม่ เนื่องจากแหล่งท่องเที่ยวก็มีการแบ่งมาตรฐานไว้เป็นกลุ่ม เป็นเกรด หลายระดับ

๙) หลักสูตรมีความสอดคล้องกับนโยบายของประเทศในด้านการท่องเที่ยว อาจมีโอกาที่จะได้รับงบประมาณสนับสนุนในด้านการท่องเที่ยว ส่วนการกำหนดแผนการเรียนให้มีการฝึกงาน ๒ ครั้ง คือ ในชั้นปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๑ และชั้นปีที่ ๔ ภาคเรียนที่ ๒ ควรพิจารณาว่าจะมีรายวิชาใดที่จำเป็นต้องให้นักศึกษาได้เรียนให้ครบก่อนเพื่อเตรียมความพร้อมในการออกฝึกงาน เช่น รายวิชากฎหมายและนโยบายการท่องเที่ยวและการบริการ

๑๐) หมวดวิชาเฉพาะด้านเลือก ให้เลือกเรียนไม่น้อยกว่า ๒๑ หน่วยกิต (๗ รายวิชา) มีการจัดรายวิชาไว้ ๓ กลุ่ม รวม ๒๖ รายวิชา แต่เห็นว่าควรกำหนดจำนวนรายวิชาเฉพาะด้านเลือกไว้ไม่เกิน ๒-๓ เท่า หรือ ๑๕-๒๐ รายวิชา

๑๑) กรณีที่หลักสูตรสร้างรายวิชาเลือกไว้ให้ครอบคลุมตามพฤติกรรมนักท่องเที่ยวแต่ละปี อาจจะต้องมองแนวโน้ม (Trend) การท่องเที่ยวที่เป็นแกนกลางในระยะ ๕ ปี ไว้ให้กับนักศึกษา หากยืนยันที่จะมีรายวิชาเลือกไว้หลายวิชา อาจจะต้องจัดกลุ่มวิชาเลือกให้ละเอียดมากขึ้นกว่าเดิม เพื่อให้เล่มหลักสูตรมีความชัดเจนมากขึ้น

๑๒) หลักสูตรควรจัดหมวดหมู่รายวิชาเลือก ตามรูปแบบประเภทการท่องเที่ยวที่นำเสนอ และจัดรายวิชาเลือกที่มีเข้ากับแต่ละหมวดหมู่ ส่วนคำอธิบายรายวิชาอาจจะเขียนเปิดกว้างไว้ว่าจะเปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์การท่องเที่ยว เพื่อจะได้ไม่ต้องขอปรับรายวิชาเลือกในทุกภาคเรียน

๑๓) หน้า ๓๒ ควรทบทวนงบประมาณรายรับ-รายจ่าย เนื่องจากแผนรับนักศึกษากำหนดจำนวนรับไว้ปีละ ๔๐ คน แต่รายรับค่าธรรมเนียมการศึกษาระบุไว้ปีละ ๔๐๐,๐๐๐ บาท แสดงว่าค่าธรรมเนียมการศึกษาภาคเรียนละ ๕,๐๐๐ บาท/คน และค่าใช้จ่ายบุคลากรที่ระบุไว้เพียงปีละ ๓๕๘,๐๐๐ บาท หากมีแผนรับนักศึกษาปีละ ๔๐ คน ค่าใช้จ่ายต่อหัวนักศึกษาควรจะสูงกว่าที่ระบุไว้

๑๔) เอกสารหน้า ๘๙-๙๐ มีการแสดง Mapping ของรายวิชาศึกษาทั่วไป แต่ไม่มีการ Mapping รายวิชาอื่น ๆ ของหลักสูตร เมื่อส่งเข้าระบบ CISA อาจมีปัญหาได้

๑๕) ใน Need และรายวิชาจะมีการระบุเกี่ยวข้องกับเรื่องทักษะภาษาอังกฤษค่อนข้างมาก แต่ใน PEO และ PLO ยังไม่มีระบุเรื่องนี้ไว้

๑๖) “การจัดการการท่องเที่ยว” กับ “การจัดการธุรกิจบริการ” จะมีความคล้ายคลึงกันหรือไม่ แตกต่างกันอย่างไร บางแห่งจะเพิ่มชื่อเป็น “สาขาการจัดการท่องเที่ยวและกีฬา” เพื่อให้เห็นความแตกต่างที่ชัดเจนและไม่เกิดความสับสนสำหรับผู้สนใจสมัครเรียน

๑๗) หน้า ๒๐๗ รายวิชาในหลักสูตรที่สอดคล้องกับอาชีพที่สำเร็จการศึกษา ระบุอาชีพ “ผู้จัดการงานอีเวนต์และเทศกาล” คำว่า “การจัดการ” จะเป็นคำที่กว้าง แต่คำว่า “การจัดการอีเวนต์” เป็นคำเฉพาะ และยังไม่เห็นรายวิชาที่เกี่ยวกับการจัดการอีเวนต์ ที่จะมีเนื้อหาหรือรายวิชาที่เกี่ยวกับการออกแบบนิทรรศการ

๑๘) อาจต้องมีบางรายวิชาที่จะให้นักศึกษาหลักสูตรการจัดการการท่องเที่ยวเข้าไปเรียนร่วมกับหลักสูตรสาขาวิชาการจัดการธุรกิจบริการ เพราะเรื่องการบริหารจะจำเป็นต่อทุกธุรกิจที่มีท่องเที่ยวทุกประเภท หลักสูตรการจัดการท่องเที่ยวอาจออกแบบรายวิชาพร้อม และปรับคำอธิบายรายวิชา โดยพิจารณาเนื้อหาทับซ้อน หรือคาบเกี่ยวกัน (Overlap) กันเพื่อให้อาจารย์ที่เชี่ยวชาญด้านธุรกิจบริการ ของคณะวิทยาการจัดการมาช่วยสอน

๑๙) หลักสูตรมีข้อกำหนดเรื่องอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร การบริหารจัดการอาจประสานกับอาจารย์ทางการตลาด การตลาดดิจิทัล ที่มีประสบการณ์ด้าน Customer Journey และหรืออาจารย์ด้านการจัดการที่มีผลงานวิจัยเกี่ยวกับการท่องเที่ยวมาร่วมเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรในรายวิชา ก็จะทำให้หลักสูตรมีความเข้มข้นมากขึ้น

๒๐) หลักสูตรมีแผนรับนักศึกษาปีการศึกษา ๒๕๖๙ ไว้ ๔๐ คน แต่ต้องรับนักศึกษาใหม่ในรอบ Walk-in ให้อย่างน้อย ๑๐ คน และเป็นหลักสูตรสหกิจ ๑๐๐% จะต้องเตรียมวางแผนด้านกระบวนการเพื่อให้ผู้ประกอบ การได้ร่วมบ่มเพาะนักศึกษา ส่วนการจัดทำหลักสูตรระยะสั้น (Short Course) ตามประเภทของการท่องเที่ยว จะต้องวิเคราะห์และจัดระเบียบหมวดหมู่ของ Module และ Tag ให้ชัดเจนว่าจะมีการอบรมระยะสั้นในเรื่องอะไรบ้างที่จะอยู่ในหน่วยของรายวิชาต่าง ๆ เพื่อเตรียมตอบคำถามของสภามหาวิทยาลัย

๒๑) หลักสูตรมีความโดดเด่นในการจัดทำ MOU กับ อินเทอร์เน็ตคอนติเนนตัล โฮเต็ลส์ กรุ๊ป (IHG) ซึ่งเป็นโรงแรมใหญ่และมีเครือข่ายขนาดใหญ่ และอาจมีการพิจารณาพัฒนาความสัมพันธ์และทำความร่วมมือกับบริษัทในเครือ ซีพี ออลล์ ซึ่งเป็นเครือข่ายขนาดใหญ่เพิ่มเติม เนื่องจากบางมหาวิทยาลัยก็มีเครือข่ายความร่วมมือกับ Seven eleven (7-11) และซีพี ออลล์ ซึ่งเห็นว่าสามารถตอบโจทย์การฝึกงานให้กับนักศึกษา และอาจทำให้จำนวนนักศึกษาของหลักสูตรเพิ่มมากขึ้น

๒๒) หลักสูตรอาจมีการทำ MOU เพื่อผลิตบัณฑิตการจัดการท่องเที่ยวเพื่อตอบโจทย์กับโรงแรมโดยตรง เหมือนกับซีพี ออลล์ ซึ่งอาจจะมีการออกทุนบางส่วนหรือมาร่วมพัฒนาระบบการเรียนการสอนให้ตรงกับความ ต้องการ หรือหากไม่ได้ให้ทุนแต่นักศึกษาอาจจะมีที่ทำงานแน่นอน ให้หลักสูตรทดลองสร้างโมเดล ซีพี ออลล์ ว่าหากนักศึกษาต้องทำงานกับบริษัทใหญ่ ๆ ควรจะต้องเพิ่มทักษะในด้านใด

๒๓) มหาวิทยาลัยจะพิจารณาจ้างอาจารย์เพื่อมาเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร แต่หากไม่สามารถเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรได้ก็จำเป็นจะต้องเลิกสัญญาจ้าง

๒๔) ให้หลักสูตรนำข้อสังเกตและเสนอแนะไปปรับให้เข้ากับรายวิชา กระบวนการการฝึกประสบการณ์ และการทำงานของนักศึกษา รวมทั้ง Skill Set ที่จะเกิดขึ้นกับนักศึกษาและประชาสัมพันธ์เพื่อให้ได้นักศึกษาเข้าเรียนในปีการศึกษา ๒๕๖๙

มติที่ประชุม มอบอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรปรับแก้ไขรายละเอียดหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยว (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๙) ตามข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการบริหารงานวิชาการ และสภาวิชาการให้เรียบร้อยพร้อมแนบข้อเสนอแนะส่งงานหลักสูตรฯ เพื่อตรวจสอบและเสนออธิการบดีก่อนเสนอที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยพิจารณาในต้นเดือนเมษายน ๒๕๖๙ ต่อไป

วาระที่ ๔.๒ การพิจารณากรอบแนวความคิด (Concept Paper) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสารสนเทศ (หลักสูตรใหม่ พ.ศ. ๒๕๗๐)

เนื่องด้วยคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ได้ดำเนินการเสนอกรอบแนวความคิด (Concept Paper) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสารสนเทศ โดยผ่านความเห็นชอบ จากที่ประชุมคณะกรรมการบริหารคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๖๘ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๘ และนำเข้าสู่ที่ประชุมคณะอนุกรรมการบริหารงานวิชาการ ครั้งที่ ๒/ ๒๕๖๘ เมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๘ และผ่านความเห็นชอบจากที่ประชุมคณะกรรมการบริหารงานวิชาการ ครั้งที่ ๒/๒๕๖๘ เมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘ เรียบร้อยแล้ว

จึงนำเสนอคณะกรรมการสภาวิชาการเพื่อพิจารณา รายละเอียดตามเอกสาร ประกอบการประชุม

- (เอกสารประกอบอ้างอิง
๑. ไฟล์กรอบแนวคิด (Concept Paper) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสารสนเทศ (หลักสูตรใหม่ พ.ศ. ๒๕๗๐)
 ๒. ไฟล์นำเสนอหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสารสนเทศ (หลักสูตรใหม่ พ.ศ. ๒๕๗๐)
 ๓. สรุปข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการบริหารงานวิชาการ)

ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะ

๑) ปรัชญาของหลักสูตรเขียนไว้ดีแล้ว แต่ควรแทรกเพิ่มคำว่า “อย่างมีจริยธรรม สนับสนุนการตัดสินใจขององค์กร” ก่อนคำว่า “เพื่อการพัฒนาองค์กร และท้องถิ่นอย่างสร้างสรรค์” และให้พิจารณารายวิชาที่จะเชื่อมต่อรองรับด้วย

๒) จากข้อมูลในสไลด์ที่หลักสูตรเสนออาชีพที่สามารถประกอบได้ และสไลด์ข้อมูลแสดงมหาวิทยาลัยราชภัฏที่เปิดสอนหลักสูตรศาสตร์ทางด้านสารสนเทศ (สไลด์หน้า ๑๗) บางมหาวิทยาลัย ชื่อหลักสูตรสาขาวิชาจะมีคำที่ต่อท้ายคำว่า “สารสนเทศศาสตร์” เพื่อจะเปิดช่องทางการประกอบอาชีพให้หลากหลายมากขึ้น จากที่เสนอหลักสูตรเห็นว่าผู้ที่เรียนจบหลักสูตรจะเป็นบุคคลสำคัญในหน่วยงาน เพราะสามารถวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอข้อมูล ซึ่งเป็นหัวใจของการอยู่รอดของหน่วยงานหรือบริษัทในภาคเอกชน หากนักศึกษามีทักษะสามารถจัดการข้อมูลเป็นนอกจากการเป็นบรรณารักษ์ ก็จะทำงานอื่น ๆ ได้อีกหลายทาง หลักสูตรจึงควรพิจารณาว่าต้องการปรับบัณฑิตให้เป็นอะไรและพิจารณาทบทวนปรับรายวิชาที่รองรับด้วย เนื่องจากยังไม่เห็นรายวิชาที่สอนเกี่ยวกับการใช้ Power AI หรือสอนเกี่ยวกับโปรแกรมที่ใช้วิเคราะห์จัดการข้อมูลเบื้องต้น

๓) สไลด์หน้า ๑๘ เสนอว่า “เรียนเพียง ๑๒๔ หน่วยกิต (กระชับ เน้นปฏิบัติ จบไว) เป็นการสรุปเพื่อเสนอสภาวิชาการเท่านั้น หรือจะนำไปใช้ในการประชาสัมพันธ์รับสมัคร หากจะใช้ในการประชาสัมพันธ์ด้วย คำว่า “เรียนเพียง ๑๒๔ หน่วยกิต...” อาจตีความได้หลายมุมและเข้าใจไม่ชัดเจน อาจปรับข้อความเป็น (กระชับ เชี่ยวชาญ มีงานรองรับ)

๔) ควรพิจารณาว่าจุดเน้นหรือจุดเด่นของหลักสูตรคืออะไร และนำชื่อมาสื่อสารให้เห็นภาพชัดเจน เหมือนกับมหาวิทยาลัยหลายแห่งทำ อาจเป็นลักษณะของกลุ่มที่เป็นองค์กร หรือกลุ่มที่เน้น Digital transformation หรือกลุ่มอื่น ๆ ที่สามารถจัดกลุ่มได้ โดยเลือกให้เหมาะสมกับหลักสูตร

๕) หลักสูตรกำหนด PLO ไว้ ๙ ข้อ และมี Keyword ย่อยที่จะต้องวัดประเมิน อาจทำให้ผู้สอนต้องใช้เวลาในการออกแบบเครื่องมือวัดประเมิน PLO และต้องเก็บข้อมูลเพื่อให้บรรลุ PLO มากพอสมควร อาจมีการบูรรวม PLO บางข้อที่สามารถเชื่อมโยงกันเพื่อทำให้ข้อความกระชับขึ้น และ PLO มีความแตกต่างกัน โดยอาจพิจารณาการประกอบอาชีพของบัณฑิตที่มักทำเป็นส่วนใหญ่ มาแสดงเน้นไว้ใน PLO

๖) เป็นการพัฒนาหลักสูตรใหม่ ควรแสดงให้เห็นภาพของความใหม่ ในด้านการจัดการสารสนเทศ ซึ่งจะ เป็นอาชีพของตลาด และสังคมในปัจจุบัน หลักสูตรควรจะต้องประกาศแถลง (Declare) ให้เห็นว่า การจัดการ ระบบสารสนเทศจะเป็นอย่างไร มีอะไรบ้างที่รองรับ เนื่องจากระบบต่าง ๆ ปัจจุบันจะต้องปรับเป็นสารสนเทศ หรือคลังข้อมูลทั้งหมด ที่ไม่ใช่ระบบแบบเดิม ซึ่งจะเป็นที่สนใจของผู้เรียนในยุคสมัยใหม่ เพราะเรียนหน่วยกิต น้อย เนื้อหาอาจไม่ยากเกินไป และมีงานรองรับ จึงควรอธิบายความให้ชัดมากขึ้น เพื่อสร้างความน่าสนใจและ จูงใจกลุ่มเป้าหมายมากขึ้น

๗) ชื่อสาขาวิชาการจัดการสารสนเทศ อาจมองว่าเป็นหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต แต่จากข้อมูล ชื่อหลักสูตรของมหาวิทยาลัยราชภัฏส่วนใหญ่ที่เปิดสอนจะใช้เป็นศิลปศาสตรบัณฑิต เนื่องจากชื่อสาขาวิชา ยัง มี Back ด้านบรรณารักษศาสตร์ หรือดิจิทัลและคอนเทนต์ จึงเอนมาทางหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตได้

๘) คำจำกัดความของ “การจัดการสารสนเทศ” จะเกี่ยวกับการรวบรวม จัดเก็บ จัดระเบียบ บำรุงรักษา และเผยแพร่ เมื่อดูจากรายวิชาที่กำหนดเหมือนยังสลับไปมา แยกส่วน ไม่เรียงลำดับกัน โดยในชั้นปีที่ ๑/๑ เห็นว่าควรมีการปูพื้นในเรื่องสารสนเทศว่าคืออะไร แต่รายวิชาที่ระบุเริ่มด้วยรายวิชา “การพัฒนาและสงวน รักษาดิจิทัลคอลเลกชัน” ฯลฯ ซึ่งยังเห็นภาพไม่ชัดเจนว่ารายละเอียดของรายวิชาที่เกี่ยวกับสารสนเทศ การ วิเคราะห์ ประเมินสารสนเทศที่มีคุณค่า การนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง อยู่ชั้นปีใด และสิ่งที่ต่อเนื่องจากเรื่อง การ จัดการ คือ เรื่องประสิทธิภาพการจัดการสารสนเทศ ซึ่งจะต้องเกี่ยวกับต้นทุนเป็นอย่างไร ประสิทธิภาพบรรลุ ตามวัตถุประสงค์ของการนำสารสนเทศมาจัดการ

๙) ตามสไลด์เสนอข้อมูลชื่อสาขาวิชากลุ่มบรรณารักษศาสตร์จากมหาวิทยาลัยราชภัฏต่าง ๆ หลายแห่ง เป็นชื่อหลักสูตรที่มีการปรับปรุงในรอบปี ๒๕๖๕ ซึ่งการปรับปรุงหลักสูตรรอบล่าสุดทราบว่าได้มีการปรับชื่อ สาขาวิชาให้แตกต่างจากเดิมแล้ว แต่ความท้าทายคือบางแห่งไม่มีผู้สมัครเรียนถึงแม้จะเปลี่ยนเป็น “นักจัดการ สารสนเทศ” ซึ่งมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาก็ได้มีการปรับชื่อสาขาวิชาเป็น “การจัดการนวัตกรรมดิจิทัล และคอนเทนต์” อาจจำเป็นจะต้องมีการปรับเปลี่ยนภาพลักษณ์จุดยืน (Repositioning) หรืออัตลักษณ์ของ หลักสูตรให้มากขึ้นกว่าเดิม

๑๐) กรณีที่มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ใช้ชื่อสาขาวิชา “สารสนเทศศาสตร์และการจัดการสื่อ ดิจิทัล” หากหลักสูตรจะปรับชื่อสาขาวิชาใหม่ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสื่อดิจิทัล อาจพิจารณาติดต่ออาจารย์ของ คณะวิทยาการจัดการซึ่งมีอาจารย์มีคุณวุฒิในด้านนี้ จำนวน ๒ ท่าน ไปร่วมเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรได้

๑๑) หลักสูตรควรต้องพิจารณาปรับชื่อหลักสูตรสาขาวิชาใหม่ โดยให้มองไปข้างหน้า ไม่ควรอิงศาสตร์ ตามศักราชภาพของอาจารย์ที่เป็นด้านบรรณารักษ์ที่ไปต่อไม่ได้ และเมื่อนิยามเรื่องการจัดการเพิ่ม แต่ก็ยังอิง กระบวนการด้านบรรณารักษ์อยู่ หากจะกำหนดชื่อใหม่หากไม่มีคำว่า “คอนเทนต์” หรือ “ดิจิทัล” อาจจะไม่ ดึงดูดความสนใจของผู้สมัคร แต่ควรกำหนดชื่อสาขาวิชาไม่ให้ซ้ำซ้อนกับสาขาวิชานิติศาสตร์ โดยให้ฝึกแนว ตามความถนัดของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร เช่น หากถนัดการทำคอนเทนต์โดยใช้สารสนเทศ อาจปรับ เป็น “การจัดการสารสนเทศและดิจิทัลคอนเทนต์” เพื่อให้หลักสูตรน่าสนใจมากขึ้น โดยให้มองลูกค้าเป็นหลัก ว่าอยากเรียนอะไร สนใจในเรื่องใด และมีอาชีพรองรับได้

๑๒) เสนอปรับชื่อสาขาวิชาเป็น “การจัดการสารสนเทศดิจิทัล” โดยไม่ใช่คำว่า “สื่อดิจิทัล” เพราะคำ ว่า “ดิจิทัล” เป็นคำที่ใหญ่กว่า ในเรื่องเกี่ยวกับคลังความรู้ เนื้อหา และมีความหมายกว้างกว่าคำว่า “สื่อดิจิทัล” ซึ่งจะเป็นเพียง Output ที่ได้ออกมา

๑๓) หากมีการปรับชื่อสาขาวิชาใหม่ จะต้องมีการปรับการทำกรอบแนวคิดใหม่ทั้งกระบวนการตั้งแต่ ปรัชญา อัตลักษณ์ของบัณฑิต Need PEO PLO และ YLO ให้มีประเด็นสาระสำคัญ (Theme) เป็นไปใน แนวทางเดียวกัน และให้เห็นว่า Output Outcome ที่เกิดกับนักศึกษาเป็นไปตามที่หลักสูตรคาดหวังหรือไม่ โดยอาจเสนอชื่อสาขาวิชาที่ปรับเพื่อให้สภาวิชาการช่วยพิจารณาเลือก และนำไปออกแบบรายวิชาการรองรับ แต่ ไม่ควรเน้นรายวิชาที่เกี่ยวกับบรรณารักษศาสตร์ดิจิทัลมากเกินไป เพราะไม่เป็นที่สนใจแล้ว

๑๔) ตามสไลด์นำเสนอ อาชีพการเป็น “นักวิเคราะห์สารสนเทศฯ” ถือเป็นจุดเด่นของหลักสูตรที่สามารถจะทำงานได้อีกหลายทาง หลายอาชีพ นอกจากเป็นบรรณารักษ์แล้ว อาจสามารถทำงานเป็นผู้เตรียมข้อมูลต่าง ๆ ในบริษัท สามารถวิเคราะห์ข้อมูลได้ และสามารถเตรียมสไลด์นำเสนอที่สวยงามให้กับผู้บริหารได้ หรืออาจทำอาชีพนักวิเคราะห์ข่าวก็ได้ ซึ่งการปรับชื่อสาขาวิชาใหม่หลักสูตรอาจพิจารณาในเรื่องทักษะที่โดดเด่นและมีการสื่อถึงด้วยก็ได้

๑๕) หากจะกำหนดให้ “นักวิเคราะห์สารสนเทศ” เป็น Skill หลักเป็น Theme ของหลักสูตร อาจพิจารณาปรับชื่อสาขาวิชาเป็น “การจัดการสารสนเทศดิจิทัล” โดยมีคำต่อท้ายเพื่อดึงดูดความสนใจผู้สมัคร และเป็น Theme skill หลักที่จะพัฒนาบัณฑิตของหลักสูตร ส่วนทักษะด้านอื่น ๆ อาจพิจารณาตามปรัชญาของหลักสูตร

๑๖) ในกระทรวงสาธารณสุขมีข้อมูล Big Data ที่เกี่ยวกับข้อมูลหลักประกันสุขภาพและระบบข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องที่ไม่อาจไม่ไขว่ของกระทรวง แต่ก็จะมีผู้ที่ทำหน้าที่วิเคราะห์ข้อมูลและสามารถสื่อสารออกมา และส่วนของ สปสช. ก็จะมีผู้วิเคราะห์สารสนเทศและสกัดข้อมูลออกมาให้ได้ โดยข้อมูลที่เป็นต้นน้ำก็มีความสำคัญต้องมีคุณภาพจึงจะออกมาเป็นสารสนเทศที่ดีได้ หากหลักสูตรสามารถผลิตบัณฑิตในด้านนี้ได้ก็จะดีมาก เพราะในด้านตัวทรัพยากรปัจจุบันยังไม่เห็นมากนัก

๑๗) จากที่อ่านกรอบแนวคิดฯ เห็นว่าจะเกี่ยวกับการนำเสนอ แต่มองว่าสิ่งสำคัญในการจัดการข้อมูล คือ การวิเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศ เพราะหากไม่รู้จักข้อมูลที่ดี ก็จะไม่สามารถเลือกข้อมูลที่ต้องการเหมาะสมมาใช้ ซึ่งยังมองไม่เห็นภาพ รวมถึงเรื่องเกี่ยวกับ Big Data ที่สำรวจความต้องการมาจาก Stakeholder กลุ่มผู้ใช้บัณฑิต ก็ยังไม่มีการพูดถึง

๑๘) หลักสูตรควรแสดงรายวิชาที่จะผลักดัน YLO เพื่อให้เห็นภาพที่ชัดเจนว่าใช้รายวิชาใดผลักดันบ้าง

มติที่ประชุม มอบอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรปรับแก้ไขกรอบแนวความคิด (Concept Paper) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสารสนเทศ (หลักสูตรใหม่ พ.ศ. ๒๕๗๐) ตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสภาวิชาการให้เรียบร้อย โดยให้เสนอชื่อสาขาวิชาใหม่ รายวิชา และแนวทางการปรับปรุงพัฒนาตามข้อเสนอแนะว่าจะพัฒนาไปทิศทางใด ส่งให้งานหลักสูตรฯ กองบริการการศึกษาตรวจสอบก่อนนำเสนอคณะกรรมการสภาวิชาการอีกครั้งในการประชุมครั้งต่อไป

วาระที่ ๔.๓ การพิจารณากรอบแนวความคิด (Concept Paper) หลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๗๐)

ด้วยคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ได้ดำเนินการเสนอกรอบแนวความคิด (Concept Paper) หลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์ โดยผ่านความเห็นชอบจากที่ประชุมคณะกรรมการบริหารคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๘ เมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๘ และนำเข้าที่ประชุมคณะกรรมการบริหารงานวิชาการ ครั้งที่ ๓/๒๕๖๘ เมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘ และผ่านความเห็นชอบจากที่ประชุมคณะกรรมการบริหารงานวิชาการ ครั้งที่ ๒/๒๕๖๘ เมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘ เรียบร้อยแล้ว

จึงนำเสนอคณะกรรมการสภาวิชาการเพื่อพิจารณา รายละเอียดตามเอกสารประกอบการประชุม

(เอกสารประกอบอ้างอิง ๑. ไฟล์กรอบแนวคิด (Concept Paper) หลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.๒๕๗๐)

๒. ไฟล์นำเสนอหลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์

(หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.๒๕๗๐)

๓. สรุปข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการบริหารงานวิชาการ)

ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะ

๑) เอกสารหน้า ๒ ข้อ ๗ งบประมาณรายจ่าย หลักสูตรมีแผนรับนักศึกษา ๔๐ คน แต่ประมาณรายรับ เป็นปีละ ๔๐,๐๐๐ บาท ควรทบทวนค่าธรรมเนียมการศึกษาแต่ละปีอีกครั้งว่าภาคเรียนละเท่าใด

๒) เอกสารหน้า ๑๘ ควรตรวจสอบการระบุวันที่และปี พ.ศ. ที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ ประจำหลักสูตร และคณะกรรมการบริหารคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ที่ระบุเป็นปี พ.ศ. ๒๕๖๗ และ ๒๕๖๘ ว่าถูกต้องหรือไม่

๓) ในเอกสารหน้า ๑๕ ข้อ ๒๐ ตารางความสัมพันธ์ระหว่าง PLOs กับผลลัพธ์การเรียนรู้ตาม มาตรฐานคุณวุฒิฯ

- PLO๓ ควรปรับแก้การ Mapping ให้สัมพันธ์กับมาตรฐานผลลัพธ์การเรียนรู้ “ด้านทักษะ” เนื่องจากใช้คำว่า “ประยุกต์...” เป็น Action Verb และหลักสูตรก็น่าจะเน้นด้านทักษะ
- PLO๔ Mapping เป็น “ด้านจริยธรรม” แต่มีการใช้คำ Action Verb หลายคำ ที่สามารถมองได้หลายมิติปนกันอยู่ คือ “อธิบายคุณค่า” “สามารถแก้ไขปัญหา...” “ทำงานได้หลากหลาย...” คาดว่าเป็น Need ที่สำรวจมาจากครูหรือโรงเรียน ควรจะพิจารณาว่าศิษย์เก่าของหลักสูตร ทำงานเป็นครูกี่คน เพราะ Need ที่ได้ อาจยังไม่ครอบคลุม อาจปรับแก้ไข PLO

๔) ควรเพิ่มอาชีพผู้ประกอบการ หรือ นักจัดการ/ผู้จัดการแกลอรี่ เนื่องจากหลักสูตรทุกระดับจะต้องมีความเป็นผู้ประกอบการ ในเรื่องของการดำเนินการเชิงรุก ความกล้าเสี่ยง และปัจจุบันนักศึกษาก็อาจจะมี ธุรกิจต่าง ๆ ได้ เช่น การวาดภาพ ที่สร้างความความผ่อนคลาย สร้างความยืดหยุ่น (Resilience) ให้กับนักศึกษาได้

๕) กรณีบัณฑิตที่จบไปประกอบอาชีพครู สาขาทัศนศิลป์ และที่กำลังเรียนต่อจะต้องมีใบประกอบวิชาชีพครูด้วยหรือไม่ เพราะการที่นักศึกษาจะกลับมาเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพครูหลังจากทำงานแล้วจะค่อนข้างยาก ในการปรับปรุงหลักสูตรรอบต่อไปอาจพิจารณาร่วมกับคณะครุศาสตร์ให้สามารถเรียนวิชาชีพครูร่วมกันในรอบเดียวได้

๖) ปรัชญาหลักสูตร “สร้างสรรค์ บูรณาการ และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น” คำว่า “บูรณาการ” อาจปรับเพิ่มเป็น “บูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นกับเทคโนโลยีดิจิทัล และสามารถสร้างคุณค่าทางศิลปะ เศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน” เพื่อให้ครอบคลุมมากขึ้น

๗) หลักสูตรสาขาวิชาทัศนศิลป์ มีเปิดในมหาวิทยาลัยหลายแห่ง ในรอบปรับปรุงครั้งนี้ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ Trend ว่าจะเน้นทัศนศิลป์ไปในแนวทางใด นอกจากจุดเน้นกลุ่มศิลปะแบบสังคมและสิ่งแวดล้อม แล้วควรจะมีกลุ่มดิจิทัลและสื่อใหม่ด้วย เนื่องจากปัจจุบันเรื่องศิลปะและปัญญาประดิษฐ์เกี่ยวกับ Interactive และ Motion graphic ต่าง ๆ หรือการสร้างการ์ตูนเพื่อเล่าเรื่อง สามารถที่จะสร้างขึ้นง่ายเพียงใส่ข้อมูลเข้าไป และไม่ต้องใช้เวลาในการฝึกปฏิบัติมากนัก หากมีการประยุกต์ใช้ AI เพื่อสอน Prompt นักศึกษาให้ชัดเจนมากขึ้นเพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับต่อยอดช่วยให้งานเร็วขึ้น และไม่เสียเวลาในการเรียนมากขึ้น โดยอาจจะออกแบบเป็นกลุ่มแบบดั้งเดิมที่เคยสอนซึ่งเป็นวิชาพื้นฐาน และกลุ่มวิชาเลือกที่ร่วมสมัย หรือกลุ่มวิชาเกี่ยวกับ AI เพื่อให้ให้นักศึกษาเลือกเรียน

๘) หลักสูตรควรจะรักษาจุดเด่นในเรื่องผลงานของนักศึกษาไปทำร่วมกับชุมชน การได้รับรางวัลจากการประกวดต่าง ๆ และนักศึกษาได้มีโอกาสทำงานและเรียนรู้ร่วมกับศิลปินแห่งชาติ ซึ่งเป็นเป็นกิจกรรมที่ดี ทำให้นักศึกษาได้มีความภาคภูมิใจ

๙) กรณีหลักสูตรมีการเชิญศิลปินแห่งชาติทั้ง ๓ สาขามาร่วมสอน อาจจะนำศักยภาพที่เป็นจุดเด่นของอาจารย์กับศักยภาพของศิลปินแห่งชาติที่เชิญมาช่วยในบางรายวิชา หรือบางภาคเรียนมาออกแบบเป็นวิชาเลือกในกลุ่มที่มาจากศิลปินแห่งชาติใน ๓ สาขา และในเรื่องการใช้กระบวนการและวัสดุของชุมชนมาใช้ในการสร้างผลงานศิลปะร่วมสมัย นอกจากจะมีการสร้างศิลปะร่วมกันชุมชนตามรูปแบบแนวทางดั้งเดิมแล้ว ควรจะมีเรื่องความทันสมัยหรือแนวโน้มใหม่ ๆ เพิ่มมาด้วย ซึ่งอาจจะทำให้นักศึกษาเกิดอาชีพที่ ๒ ระหว่างเรียนได้

๑๐) ในเนื้อหาวิชาครอบคลุมเรื่องทัศนศิลป์ด้วยหรือไม่ เห็นว่างานทัศนศิลป์ในโซนพื้นที่อุตสาหกรรม สุขุขทัย แพร่ น่าน จะมีชื่อเสียงและความน่าสนใจ อาจมีการนำวัสดุต่าง ๆ เช่น งานไม้ (ไม้/ไม้/หวาย) งานเหล็ก งานกระจก งานหิน งานดิน มาริเริ่มสร้างสรรค์ออกแบบเป็นผลงานศิลปะแบบใหม่ในรูปแบบต่าง ๆ งานทัศนศิลป์ที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดที่เป็นจุดเด่นจะเป็นผ้าทอ งานปัก งานเย็บ งานร้อย งานมัด ฯลฯ อาจนำผ้าใยสับประรด ผ้าใยกล้วยงา ผ้าทอลายน้ำอ่าง มาออกแบบเป็นงานศิลปะที่น่าสนใจในรูปแบบที่ผสมผสาน และอาจมีการบูรณาการผลงานศิลปะเพื่อออกแบบสร้างสินค้าที่เป็นอัตลักษณ์ของท้องถิ่นให้นำซื้อสามารถจะจำหน่ายได้ และเชื่อมโยงไปสู่การสร้างธุรกิจได้

๑๑) หลักสูตรควรเพิ่มเนื้อหาและทักษะในเรื่องการเล่าเรื่องให้กับนักศึกษาเพิ่มเติม โดยอาจส่งนักศึกษาเข้าร่วมการประกวดต่าง ๆ เพื่อให้มีทักษะในการเล่าเรื่องเพิ่ม

๑๒) หลักสูตรใช้คำว่า “ทัศนศิลป์” ทำให้มองว่ายังเป็นเรื่องพื้นฐานทำให้ยังไม่เห็นจุดแข็งหรือจุดเด่นของหลักสูตร ตามที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเสนอในเรื่องของงานฝีมือ (Craft) ก็มีความน่าสนใจ แต่นักศึกษาส่วนใหญ่ก็มักไม่ชอบเรียนงานฝีมือ การเรียนเรื่องศิลปะต้องมีความท้าทาย (Challenge) และตรวจเช็คตัวเองตลอดว่าจะอยู่ในระดับใด หากจะหาจุดแข็งอาจพิจารณาตัวอย่างจากจังหวัดเชียงรายที่เป็นเมืองศิลปะ มาเป็นแนวทางในการสร้างหลักสูตรมีความน่าสนใจ เนื่องจากมีศิลปิน และโมดูลที่เป็นศิลปะชัดเจน อาจพิจารณานำเรื่องงานทัศนศิลป์ในพื้นที่ถิ่นมาเป็นจุดแข็ง และสร้างแบรนด์ที่เป็นจุดแข็งให้ได้ อาจจะมีผู้สนใจเรียน และมีผู้ที่สนใจจะนำไปพัฒนาต่อ เช่น อาจเป็นการปฏิบัติงานต่อในการทำงานในพื้นที่ถิ่น หรือทำงานร่วมกับท้องถิ่นได้ ซึ่งผู้จบด้านศิลปะจะทำงานราชการน้อย ส่วนใหญ่จะทำงานอิสระ (freelance) มากกว่า

๑๓) ให้หลักสูตรนำข้อสังเกตและข้อเสนอแนะมาวิเคราะห์ ทำเป็นตาราง ๓ ช่อง เพื่อสรุปว่ามีการตอบสนองกับข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการบริหารงานวิชาการ/คณะกรรมการสภาวิชาการแต่ละข้ออย่างไร มีการปรับกระบวนการหรือไม่ปรับอย่างไร ด้วยเหตุผลใด มีข้อจำกัด หรือเห็นว่ามี การดำเนินการที่ครบถ้วนแล้วอย่างไร แนบไว้ในเล่มรายละเอียดหลักสูตร

มติที่ประชุม เห็นชอบ กรอบแนวความคิด (Concept Paper) หลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๗๐) โดยมอบอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรปรับแก้ไขกรอบแนวคิดหลักสูตรตามข้อเสนอแนะของที่ประชุมให้เรียบร้อย จากนั้นจัดทำรายละเอียดหลักสูตรเพื่อวิพากษ์หลักสูตรตามลำดับต่อไป

วาระที่ ๔.๔ การพิจารณากรอบแนวความคิด (Concept Paper) หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๗๐)

ด้วยคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ได้ดำเนินการเสนอกรอบแนวความคิด (Concept Paper) หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ โดยผ่านความเห็นชอบจากที่ประชุมคณะกรรมการประจำคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ครั้งที่ ๕/ ๒๕๖๘ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๘ และนำเข้าสู่ที่ประชุมคณะกรรมการบริหารงานวิชาการ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๙ เมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๖๙ และผ่านความเห็นชอบจากที่ประชุมคณะกรรมการบริหารงานวิชาการ ครั้งที่ ๒/๒๕๖๙ เมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๙ เรียบร้อยแล้ว

จึงนำเสนอคณะกรรมการสภาวิชาการเพื่อพิจารณา รายละเอียดตามเอกสาร ประกอบการประชุม

- (เอกสารประกอบอ้างอิง
๑. ไฟล์กรอบแนวคิด (Concept Paper) หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชา วิทยาการคอมพิวเตอร์ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.๒๕๗๐)
 ๒. ไฟล์นำเสนอหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.๒๕๗๐)
 ๓. สรุปข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการบริหารงานวิชาการ)

ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะ

๑) เอกสาร ๑๕ หลักสูตรแยกเป็น ๒ แขนง โดยมี Core PLOs ร่วมกัน ๔ PLO และ PLO แยกตาม แขนงวิชา แต่ยังไม่มีความชัดเจน ควรทบทวนการกำหนด PLO และการ Mapping กับมาตรฐานผลลัพธ์การเรียนรู้ ๔ ด้านใหม่อีกครั้ง โดยจะปรับแก้ไขและส่งข้อมูลให้ต่อไป ข้อสังเกตมีดังนี้

- Core PLO ส่วนใหญ่ควรจะต้องให้นักศึกษาเกิดผลลัพธ์การเรียนรู้ครบทั้ง ๔ ด้าน แต่ยังขาดด้าน จริยธรรม (Ethic)
- PLO เฉพาะที่แยกตามแขนง ปกติจะเสริมเฉพาะด้านลักษณะบุคคล (Character)
- PLO๗ ของแขนงวิชาเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ ระบุสัมพันธ์กับด้านจริยธรรม และด้านลักษณะ บุคคล แต่ระบุเป็น “ประยุกต์ใช้...”

๒) เอกสารหน้า ๒ ข้อ ๗ หลักสูตรควรตรวจสอบทบทวนจำนวนค่าบำรุงการศึกษาแต่ละปีการศึกษาที่ ระบุให้ถูกต้องอีกครั้ง

๓) สไลด์ที่ ๑๔ เส้นทางสู่ผู้เชี่ยวชาญฯ แสดงให้เห็นภาพรวมชัดเจนว่าในชั้นปีที่ ๑ และชั้นปีที่ ๒ มีการ เรียนร่วมกันและแยกเรียนตามแขนงความเชี่ยวชาญ ในชั้นปีที่ ๓ และชั้นปีที่ ๔ อยากทราบว่าหลักสูตรมี Vision หรือเป้าหมายของแขนง AI Technology ที่เป็นเรื่องใหม่ไว้อย่างไร ต้องการให้บัณฑิตเป็นอย่างไร ต้องการให้นักศึกษาใช้ AI สำเร็จรูปตามโลกทันใจเท่านั้นหรือต้องการให้สร้าง AI ได้ด้วย เพราะมองว่าจะ เหมือนกับหลักสูตร Data Science แต่ยังไม่ได้เสริม Background ด้านคณิตศาสตร์ให้กับนักศึกษา เพราะเรื่อง Math และ Math animation ก็มีความสำคัญ จึงควรจะมีออกมาให้ชัดเจนว่าจะเป็นแขนงวิชาเทคโนโลยี ปัญญาประดิษฐ์ที่เน้นการสร้าง พัฒนา หรือจะเน้นการใช้เทคโนโลยีอย่างเดียว

๔) หลักสูตรมีการมองเป้าหมายอาชีพให้กับนักศึกษาไว้ว่าจะทำงานอะไรได้บ้างแล้ว แต่ยังขาดความ ชัดเจนที่เป็นเหตุเป็นผล (Logic) เชื่อมโยงกันว่าจะส่งให้นักศึกษาสามารถประกอบอาชีพด้วยรายวิชาใดบ้าง หากตั้งเป้าที่จะผลิตบัณฑิตเพื่อเป็นผู้ผลิตเพื่อนำ AI ไปสู่การใช้ประโยชน์ ไม่ใช่เป็นแค่ User ก็ต้องมองวิชาให้ ออกกว่าแต่ละชั้นปีควรมีรายวิชาใดรออยู่เพื่อส่งเสริมนักศึกษา และมีสเปคอย่างไรบ้าง ทั้งนี้ ให้คณบดีช่วย ประสานตรวจสอบการจัดทำกรอบแนวคิดหลักสูตรที่จะต้องเสนอผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการประจำ คณะ และคณะกรรมการบริหารวิชาการ ให้ต้องมีการแสดงรายวิชาที่จะสนับสนุนประกอบ เนื่องจากหลักสูตร อื่น ๆ จะมีประกอบด้วย

๕) ชื่อหลักสูตรสาขาวิชา “วิทยาการคอมพิวเตอร์” มีการใช้มานานแล้ว หลักสูตรมีการแยกเป็นแขนง วิชาด้วยเหตุจำเป็นอะไร เหตุใดไม่ให้จึงนักศึกษาเรียนแบบวิชาเอกคู่แล้วนำชื่อแขนงวิชามาเป็นชื่อสาขาวิชา แทน เช่น “การพัฒนาซอฟต์แวร์และเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์” ซึ่งจะเป็นการสื่อสารกับผู้เรียนยุคใหม่

๖) เมื่อมีการแยกเป็นแขนง ผลลัพธ์การเรียนรู้ และ PLO เมื่อก็ต้องต่างกันออกไป ในแง่ของชื่อหลักสูตร สาขาวิชา “วิทยาการคอมพิวเตอร์” หลายมหาวิทยาลัยก็มีการผลิตบัณฑิตออกมาจำนวนมาก อาจจะไม่ค่อยได้ ควรจะพิจารณาปรับอย่างไรเพื่อให้เกิดทันสมัยและแตกต่างที่ชัดเจน กรณีที่มีการแยกออกเป็น ๒ แขนงวิชา จะต้องใช้อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ๖ คน ซึ่งเห็นว่าจะเป็นมูลค่าเพิ่มในการใช้ทรัพยากรที่เพิ่มขึ้น และ

สมรรถนะของนักศึกษาสามารถเขียนโปรแกรมได้หรือไม่เพราะชื่อแขนงวิชาเป็น “Software Development (เน้นการพัฒนาซอฟต์แวร์)” หรือการสร้าง AI นักศึกษาจะทำได้หรือไม่ เพราะเป็นระดับปริญญาตรี

๗) หลักสูตรไม่ควรปรับปรุงหลักสูตรโดยยึดกรอบตามตัวบุคคลเป็นหลัก ต้องมองกลับด้านโดยให้ยึดหลักว่าผู้เรียนต้องการทักษะแบบใด แล้วจึงพิจารณาว่าควรจะต้องมีอาจารย์ด้านใด หรือ Outsource จากที่ใดมาสอนเพื่อให้ได้ทักษะตามที่ต้องการจริง หากนำรายวิชาไปฝังกับตัวอาจารย์แล้วมาสร้างเป็นหลักสูตรก็จะเหมือนเดิมคือทำให้มีนักศึกษาน้อย

๘) หลักสูตรมีการแยกเป็น ๒ แขนงวิชา เห็นว่าควรมีการพัฒนาทั้ง ๒ แขนงให้แตกต่างกันอย่างชัดเจน เพื่อไม่ให้เกิดความคลุมเครือ เพราะเมื่อจะเปิดรับสมัครอาจทำให้ผู้มาสมัครเรียนเกิดความสับสน

๙) ชื่อสาขาวิชา “วิทยาการคอมพิวเตอร์” หากไม่ทันสมัยหรือไม่เป็นที่นิยม (Out) แล้ว หลักสูตรควรปรับชื่อสาขาวิชาใหม่ โดยอาจนำชื่อแขนงวิชาทั้ง ๒ แขนงมาบูรณาการและปรับเป็นชื่อสาขาวิชาใหม่ให้ทันสมัย น่าสนใจมากขึ้น ให้เห็นทักษะของนักศึกษาที่สามารถประกอบธุรกิจที่เกี่ยวกับ AI ได้ สามารถที่จะสอนอบรม หรือสามารถเป็นผู้ประกอบการได้ โดยไม่ต้องมีการแยกเป็น ๒ แขนงวิชาที่ซ้ำซ้อน เนื่องจากบางรายวิชาของแต่ละแขนงสามารถนำมาสอนรวมกันได้เกือบ ๙๐% และไม่มี ความแตกต่างในด้านทักษะที่เกิดต่อประโยชน์ที่นักศึกษาจะได้รับ

๑๐) ในเรื่องการ Out ของหลักสูตรสาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ อาจเกิดจากกระบวนการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วของเทคโนโลยีตามยุคสมัย ซึ่งอาจเปรียบได้กับหุ่นยนต์สมัยก่อนที่เป็น “Robot” ซึ่งจะมีลักษณะเป็นแขนกล แต่ปัจจุบันมีการพัฒนาหุ่นยนต์เป็นแบบ “Humanoid” ที่มีลักษณะเหมือนคน โดยมีการใช้ AI ฝังในหุ่นยนต์เพื่อให้สามารถทำงานหรือใช้งานได้หลากหลายมากขึ้น หลักสูตรที่เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์จึงควรต้องมีการพัฒนาและปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ

๑๑) ให้หลักสูตรพิจารณาตั้งชื่อสาขาวิชาใหม่ ให้มีความทันสมัยและสร้างความน่าสนใจให้กับเด็กรุ่นใหม่และผู้ปกครอง และนำเสนอกรอบแนวคิดใหม่ที่ประชุมสภาวิชาการอีกครั้งว่าจะมีวิธีการออกแบบหลักสูตรให้เห็นทักษะของนักศึกษาที่จะออกไปทำงานเป็นผู้ประกอบการ หรือหน่วยงานที่เป็นส่วนราชการ หรือบริษัทต่าง ๆ โดยให้มีอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวน ๕ คน ส่วนอาจารย์ที่เหลือให้เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรที่สามารถทำผลงานวิชาการต่าง ๆ ได้ตามปกติ

มติที่ประชุม มอบอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรปรับแก้ไขกรอบแนวความคิด (Concept Paper) หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๗๐) ตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสภาวิชาการ และส่งให้นักวิชาการศึกษา งานหลักสูตรฯ ตรวจสอบความเรียบร้อยก่อนนำเสนอคณะกรรมการสภาวิชาการพิจารณาอีกครั้ง ในการประชุมครั้งต่อไป

วาระที่ ๔.๕ การพิจารณากรอบแนวความคิด (Concept Paper) หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาเคมีและเครื่องสำอาง (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๗๐)

-ถอนเรื่องออกจากวาระการประชุม-

(ให้นำเข้าเป็นวาระการประชุมคณะกรรมการสภาวิชาการครั้งต่อไป)

วาระที่ ๔.๖ การพิจารณากรอบแนวความคิด (Concept Paper) หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาชีววิทยา (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๗๐)

-ถอนเรื่องออกจากวาระการประชุม-

(ให้นำเข้าเป็นวาระการประชุมคณะกรรมการสภาวิชาการครั้งต่อไป)

วาระที่ ๔.๗ การพิจารณาวาระลับ

- (รายละเอียดอยู่ในรายงานการประชุมวาระลับ) -

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องนำเสนอคณะกรรมการสภาวิชาการเพื่อระดมความคิด

- ไม่มี -

ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องนำเสนอเพื่อทราบ

- ไม่มี -

ระเบียบวาระที่ ๗ เรื่องอื่น ๆ

วาระที่ ๗.๑ นัดหมายการประชุมคณะกรรมการสภาวิชาการ ครั้งที่ ๔/๒๕๖๙

รองศาสตราจารย์อิสระ อินจันทร์ กรรมการและเลขานุการ แจ้งเปลี่ยนแปลง กำหนดการประชุมคณะกรรมการสภาวิชาการ ครั้งที่ ๔/๒๕๖๙ ประจำเดือนมีนาคม ๒๕๖๙ เป็นวันศุกร์ที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๙ เวลา ๐๙.๓๐ น. เป็นต้นไป ณ ห้องประชุมพิชัยรณยุทธ ชั้น ๕ อาคารภูมิราชภัฏ
ที่ประชุม รับทราบ

เลิกประชุม เวลา ๑๖.๓๐ น.

(นางสาวพินภักธิมา ใจเงิน)

ผู้จัดบันทึก/พิมพ์รายงานการประชุม

(รองศาสตราจารย์อิสระ อินจันทร์)

ผู้ตรวจรายงานการประชุม